



Fremsat den 9. november 2011 af erhvervs- og vækstminister (Ole Sohn)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om betalingstjenester og elektroniske penge

(Fastsættelse af gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter m.v.)

§ 1

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, foretages følgende ændringer:

1. I § 24 ændres »§ 90, stk. 1, nr. 1« til: »§ 88, stk. 1, nr. 1«.
2. I § 78, stk. 2, udgår », jf. dog § 80, stk. 6«.
3. I § 78 indsættes som nyt *stk. 3* :
»Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om forbud mod eller begrænsning af retten til at opkræve gebyr.«
4. I § 80, stk. 1, udgår », jf. dog stk. 4«.
5. § 80, stk. 4, ophæves.
Stk. 5-10 bliver herefter til stk. 4-9.
6. § 80, stk. 6, der bliver til stk. 5, ophæves.
Stk. 7-10, som bliver til stk. 6-9, bliver herefter til stk. 5-8.
7. I § 80, stk. 7, der bliver stk. 5, udgår »i den ikkefysiske handel«.
8. I § 80, stk. 9, der bliver stk. 7, ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

9. I § 80, stk. 10, der bliver stk. 8, ændres »internationale« til: »visse typer af«.

10. I § 83, stk. 1, ændres »før betalingstransaktionen iværksættes« til: »forud for en aftales indgåelse«.

11. I § 83, stk. 2, ændres »inden betalingstransaktionen iværksættes« til: »forud for en aftales indgåelse«.

12. I § 92 ændres: »kapitel 2 og 3« til »kapitel 2, 3 og 3 a«.

13. I § 106, stk. 2, ændres »§ 80, stk. 2-4« til: »§ 80, stk. 2 og 3«.

14. I § 107, stk. 2, ændres »§ 80, stk. 2 og 4-7« til: »§ 80, stk. 2, 4 og 5«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF (betalingstjenestedirektivet), EU-tidende 2007, nr. L 319, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF, EU-tidende 2009, nr. L 267, side. 7.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Nye regler for fastsættelse af gebyrer
 - 2.2. Nye regler for overvæltning af gebyrer
 - 2.3. Nye regler for ministerens bemyndigelse
 - 2.4. Nye regler for oplysning om gebyrer
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
5. De administrative konsekvenser for borgerne
6. De miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Baggrunden for ændringerne i gebyrreglerne og reglerne for overvæltning for brug af betalingsinstrumenter i lov om betalingstjenester og elektroniske penge er, at Kommissionen har påpeget, at den finder, at disse regler er i strid med EU-retten. Det skyldes, at de dagældende gebyrregler og regler for overvæltning af gebyrer sondrede mellem dansk udstedte internationale betalingsinstrumenter og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter. Dette kunne ifølge Kommissionen medføre diskriminering af borgere fra andre lande og dermed være i strid med EU-retten. Med henblik på at sikre, at de danske gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af internationale betalingsinstrumenter i den fysiske handel er i overensstemmelse med EU-retten, har den daværende økonomi- og erhvervsminister i sommeren 2011 udstedt en bekendtgørelse om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter. Bekendtgørelsen fastsætter ensartede gebyrregler og regler for overvæltning af gebyrer for brug af såvel dansk udstedte internationale betalingsinstrumenter og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter. De ændrede regler trådte i kraft den 1. oktober 2011.

Formålet med lovændringen er at sikre, at gebyrreglerne og reglerne for overvæltning for brug af betalingsinstrumenter uden chip i den fysiske handel er i overensstemmelse med EU-retten. Dette gøres ved at ophæve de bestemmelser, som medfører, at forretninger ikke kan overvæltes gebyrer ved brug af disse betalingsinstrumenter. Samtidig vil den såkaldte splitmodel, hvor der kan overvæltes gebyrer på forbrugerne for brug af kreditkort, men ikke for brug af debetkort, fremover også skulle gælde for detailhandlens egne betalingskort (f.eks. benzinkort og centerkort), dvs. betalingsinstrumenter uden chip. I lovforslaget gives erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at udvide bekendtgørelsen om gebyrer for brug af internationale betalingsinstrumenter, så den omfatter alle betalingsinstrumenter, herunder betalingsinstrumenter uden chip. På denne måde skabes der ens regler for danske borgere og borgere fra andre lande.

Det har hidtil ifølge betalingstjenesteloven været forbudt for udbyder af betalingstjenester at opkræve gebyr af betalingsmodtagere (forretninger), når der betales med et betalingsinstrument uden chip. Reglerne for disse instrumenter ændres med dette lovforslag, så der kan opkræves gebyr af betalingsmodtagere, når der betales med et betalingsinstrument uden chip. Gebyret skal fastsættes efter § 79, som betyder, at de virksomheder, som indløser betalingstransaktionen, dvs. sikrer at betalingen gennemføres og pengene overføres (defineret i loven som udbyder af betalingstjenester), fremover selv fastsætter gebyrerne over for betalingsmodtagere for brug af disse betalingsinstrumenter, idet der dog efter § 79 ikke må anvendes urimelige priser eller avancer ved fastsættelsen af gebyrerne.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Nye regler for fastsættelse af gebyrer

2.1.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag en række forskellige gebyrregler for udbydere af betalingstjenester i forhold til betalingsmodtagere. Gebyrreglerne afhænger af hvilken type betalingsinstrument, som benyttes. Et betalingsinstrument kan betegnes som enhver form for personligt instrument eller sæt af procedurer, som betaler benytter til at iværksætte en betaling (f.eks. et betalingskort). Et internationalt betalingsinstrument er et betalingsinstrument, som kan anvendes i flere forskellige lande (f.eks. et MasterCard).

Når der betales med et betalingsinstrument uden chip (f.eks. benzinkort og centerkort) i den fysiske handel, må udbyderen (f.eks. et benzinselskab) ikke opkræve betaling (gebyr) af betalingsmodtager (f.eks. en benzinstation). Reglen indebærer, at udbyder ikke kan opkræve gebyr af betalingsmodtager, når betaler (f.eks. en borger) anvender et betalingsinstrument uden chip.

Når der betales med betalingsinstrumenter med chip, må udbyder alene pålægge betalingsmodtager at betale et årligt

abonnement. De nærmere regler for denne abonnementsbetaling er beskrevet i bekendtgørelse nr. 1475 af 22. december 2009 om beregning af det årlige abonnement, som den daværende økonomi- og erhvervsminister har udstedt i medfør af § 80, stk. 3. Reglerne indebærer, at udbyder (f.eks. Nets) kun må opkræve en abonnementsbetaling af betalingsmodtager (f.eks. en forretning), når betaler (f.eks. en borger) anvender betalingsinstrumenter med chip. Som følge af at den daværende økonomi- og erhvervsminister i bekendtgørelsen om internationale betalingsinstrumenter har undtaget internationale betalingsinstrumenter fra abonnementsbetalingen i § 80, stk. 2 og 3, og at betalingsinstrumenter uden chip ikke er omfattet af § 80, stk. 2 og 3, vedrører abonnementsbetalingen i dag alene dankortet.

Når der betales med et dansk eller udenlandsk udstedt internationalt betalingsinstrument, må udbyder opkræve gebyr af betalingsmodtager. Udbyderen fastsætter selv størrelsen af det gebyr, som han opkræver af betalingsmodtager. Gebyret skal fastsættes således, at udbyder ikke opnår en urimelig pris eller avance.

2.1.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

På baggrund af Kommissionens henvendelse bør der fremadrettet gælde ens regler for fastsættelse af gebyrer for alle betalingsinstrumenter med og uden chip, herunder dansk og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter. Lovens gebyrbestemmelser medfører i praksis, at forretninger ikke kan opkræve gebyr af betalingsinstrumenter uden chip (dvs. typisk detailhandlens kreditkort), mens det er tilladt for forretninger at opkræve gebyr af internationale kreditkort. Dette kan ifølge Kommissionen medføre diskriminering af borgere fra andre lande og dermed være i strid med EU-retten.

Med henblik på at sikre, at gebyrreglerne er i overensstemmelse med EU-retten, for så vidt angår betalingsinstrumenter uden chip, ophæves de bestemmelser, som medfører, at forretninger ikke kan opkræve gebyr af disse betalingsinstrumenter.

Reglerne for abonnementsordningen, som i dag alene vedrører dankortet, vil fortsat være gældende.

2.1.3. Forslagets indhold

Med henblik på at tillade udbyder at opkræve gebyr af betalingsmodtager, når der anvendes et betalingsinstrument uden chip, foreslås det, at § 80, stk. 4, ophæves. Herved bliver betalingsinstrumenter uden chip omfattet af lovens § 80, stk. 1, hvoraf det følger, at gebyret skal fastsættes i overensstemmelse med reglerne i § 79.

Ved at ophæve § 80, stk. 4, bliver der fremover ens regler for udbyders mulighed for at opkræve gebyr af betalingsmodtager, når betaler anvender et betalingsinstrument uden chip samt et dansk eller udenlandsk udstedt internationalt betalingsinstrument.

Forslaget om at ophæve § 80, stk. 4, skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve § 80, stk. 6, jf. afsnit 2.2. om "Nye regler for overvæltning af gebyrer". Herved skabes

grundlag for, at betalingsmodtagere kan overvælte gebyrer på såvel kredittransaktioner foretaget med et internationalt betalingsinstrument uanset om det er udstedt i Danmark eller i udlandet, som kredittransaktioner foretaget med et betalingsinstrument uden chip.

Ved en kredittransaktion forstås en betalingstransaktion med et betalingsinstrument, hvor beløbet ikke trækkes fra betalers konto umiddelbart efter, at betalingsmodtagers udbyder har modtaget oplysninger om transaktionen, men først trækkes efter en periode, der er aftalt mellem betaler og dennes betalingstjenesteudbyder. Ved en debettransaktion forstås en betalingstransaktion med et betalingsinstrument, hvor beløbet trækkes fra betalers konto umiddelbart efter, at betalingsmodtagers udbyder har modtaget oplysninger om transaktionen.

Ændringerne betyder, at det fremover bliver tilladt udbydere af betalingstjenester at opkræve gebyr af betalingsmodtager, når betaler anvender et betalingsinstrument uden chip, og at dette gebyr, ligesom for internationale betalingsinstrumenter, bliver omfattet af § 79. Reglerne indebærer, at gebyret ikke må fastsættes, så det fører til urimelige priser eller avancer. Herved forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence.

2.2. Nye regler for overvæltning af gebyrer

2.2.1. Gældende ret

Der eksisterer i dag forskellige regler for betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler afhængig af hvilken type af betalingsinstrument, som benyttes.

Ifølge lovens § 80, stk. 6, er det forbudt for betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler, når der anvendes et betalingsinstrument i den fysiske handel. Det betyder, at uanset om der er tale om et betalingsinstrument med eller uden chip, må betalingsmodtager som udgangspunkt ikke overvælte gebyr på betaler i den fysiske handel.

Det er imidlertid tilladt betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for en kredittransaktion, når der anvendes et internationalt betalingsinstrument i den fysiske handel. Det følger af bekendtgørelsen nr. 812 af 30. juni 2011 om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter, hvor den daværende økonomi- og erhvervsminister i medfør af § 80, stk. 10, har undtaget disse instrumenter fra § 80, stk. 6.

Bekendtgørelsen, som trådte i kraft den 1. oktober 2011, fastlægger, at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos betaler for kredittransaktioner, men ikke for debettransaktioner, uanset om der benyttes et dansk eller udenlandsk udstedt internationalt betalingsinstrument.

I relation til størrelsen af det gebyr, som betalingsmodtager må opkræve hos betaler, er der fastsat regler herfor i både loven og bekendtgørelsen om internationale betalingsinstrumenter. Således følger det af lovens § 80, stk. 7, at betalingsmodtager ikke må opkræve et større gebyr hos betaler end det gebyr, som betalingsmodtager selv betaler til sin udbyder for betalingstransaktionen. Denne bestemmelse gælder ifølge loven i dag kun i den ikke-fysiske handel. En

tilsvarende regel gælder dog i medfør af bekendtgørelsen for brug af internationale betalingsinstrumenter i den fysiske handel.

2.2.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

På baggrund af Kommissionens henvendelse bør der fremadrettet gælde ens regler for overvæltning af gebyrer for alle betalingsinstrumenter med og uden chip, herunder dansk og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter. Lovens regler for overvæltning af gebyrer medfører i praksis, at forretninger ikke kan opkræve gebyr af betalere, der anvender betalingsinstrumenter uden chip (dvs. typisk detailhandlens kreditkort), mens det er tilladt for forretninger at opkræve gebyr af betalere, der anvender internationale kreditkort. Dette kan ifølge Kommissionen medføre diskriminering af borgere fra andre lande og dermed være i strid med EU-retten.

For at sikre, at de danske regler er i overensstemmelse med EU-retten, foreslås det at ophæve forbuddet i § 80, stk. 6, mod at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos betaler, når der anvendes et betalingsinstrument i den fysiske handel. Ved at ophæve denne bestemmelse, skabes der mulighed for at indføre splitmodellen på alle betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Derved opnås det, at danske og udenlandske betaleres brug af betalingsinstrumenter bliver omfattet af de samme regler, samtidig med at brugen af effektive betalingsinstrumenter tilskyndes, idet debettransaktioner generelt er billigere for betalingsmodtager end kredittransaktioner.

2.2.3. Forslagets indhold

Med henblik på at sikre ens regler for overvæltning foreslås det, at bestemmelsen i § 80, stk. 6, ophæves. Reglen indeholder et generelt forbud mod, at betalingsmodtager opkræver gebyr hos betaler for en betalingstransaktion i den fysiske handel, når betaler anvender et betalingsinstrument. Ophævelsen indebærer, at det ifølge § 78, stk. 2, som udgangspunkt bliver tilladt betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler, når der anvendes dansk eller udenlandsk udstedte betalingsinstrumenter i den fysiske handel.

Ved at ophæve § 80, stk. 6, skabes der mulighed for at indføre splitmodellen på alle betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Fremover kan betalingsmodtager således opkræve gebyr hos betaler for alle kredittransaktioner foretaget med et betalingsinstrument i den fysiske handel, hvorimod betalingsmodtager ikke må opkræve gebyr hos betaler for debettransaktioner foretaget med et betalingsinstrument i den fysiske handel. Det skal gælde, uanset om der er tale om et betalingsinstrument med eller uden chip, og uanset om der er tale om et dansk eller et udenlandsk udstedt betalingsinstrument.

Forslaget om at ophæve § 80, stk. 6, skal ses i sammenhæng med forslaget nr. 3, hvor erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at forbyde eller begrænse retten til at opkræve gebyr, jf. afsnit 2.3. om ”Nye regler for ministerens bemyndigelse”.

Samtidig foreslås det, at bestemmelsen i § 80, stk. 7, ændres, så reglen om, at betalingsmodtager ikke må opkræve et større gebyr hos betaler end det gebyr, betalingsmodtager selv betaler til sin udbyder for betalingstransaktionen, fremadrettet kommer til at gælde i såvel den fysiske som den ikke-fysiske handel. Formålet med ændringen er, at betalingsmodtager ikke må opnå en ekstra indtjening ved at opkræve mere end sine omkostninger til udbyder for at få gennemført en betalingstransaktion. Derudover medfører ændringen, at der i regelsættet fremover kun er én bestemmelse, som fastsætter, hvor meget betalingsmodtager må overvælte på betaler.

2.3. Nye regler for ministerens bemyndigelse

2.3.1. Gældende ret

I dag kan erhvervs- og vækstministeren i medfør af § 80, stk. 10, bestemme, at § 80 ikke finder anvendelse på internationale betalingsinstrumenter. Erhvervs- og vækstministeren kan samtidig fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter. Den daværende økonomi- og erhvervsminister har udstedt bekendtgørelsen om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter med hjemmel i § 80, stk. 10.

Bekendtgørelsen undtager internationale betalingsinstrumenter fra reglerne i § 80, stk. 2-4 og 6. Det betyder, at internationale betalingsinstrumenter ikke er omfattet af abonnementsordningen, og at det er tilladt for udbyder at opkræve gebyr af betalingsmodtager, når der anvendes et internationalt betalingsinstrument. Bekendtgørelsen fastsætter i denne forbindelse supplerende regler for brug af internationale betalingsinstrumenter, herunder regler for betalingsmodtagers opkrævning af gebyr hos betaler.

2.3.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

For at sikre, at de danske regler kommer i overensstemmelse med EU-retten, skal der fremadrettet sondres mellem kredittransaktioner og debettransaktioner.

Fremover må betalingsmodtager opkræve gebyr hos betaler for alle kredittransaktioner, men ikke for debettransaktioner, når betaler anvender et betalingsinstrument i den fysiske handel. Det skal gælde, uanset om der er tale om et betalingsinstrument med eller uden chip, og uanset om der er tale om et dansk eller et udenlandsk udstedt betalingsinstrument. På denne måde sikres det, at danske og udenlandske betaleres brug af betalingsinstrumenter bliver omfattet af de samme regler, samtidig med at brugen af effektive betalingsinstrumenter tilskyndes, idet debettransaktioner generelt er billigere end kredittransaktioner. Derudover forventes det, at konkurrencen øges mellem betalingsinstrumenter, idet det bl.a. fremstår mere klart for forbrugerne, hvilke omkostninger der er forbundet med de forskellige kreditkort.

Ændringen af reglerne for overvæltning kan gennemføres ved, at erhvervs- og vækstministeren i § 78 bemyndiges til at fastlægge regler for, hvornår der kan opkræves gebyr hos betaler.

Det foreslås desuden, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse efter § 80, stk. 10, til at undtage internationale betalingsinstrumenter fra § 80 udvides, således at ministeren også kan undtage visse typer af betalingsinstrumenter fra § 80, f.eks. mobiltelefoner og andre kontaktløse betalingsinstrumenter, samt betalingsinstrumenter, der i dag er ukendte. Der vil fortsat være behov for, at erhvervs- og vækstministeren har mulighed for at undtage betalingsinstrumenter fra § 80, herunder fra abonnementsordningen i § 80, stk. 2 og 3.

Med denne bemyndigelse sikres det, at reglerne ikke kommer til at hæmme udviklingen af nye betalingsinstrumenter eller hæmme konkurrencen mellem disse. Der vil kunne vise sig at være et behov for at udstede supplerende regler for betalingsinstrumenter, med henblik på at fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter og øge konkurrencen mellem forskellige typer af betalingsinstrumenter, f.eks. fordi den eksisterende regulering ikke tager højde for disse betalingsinstrumenters særlige karakteristika.

2.3.3. Forslagets indhold

Forslaget indebærer, at der som nyt stk. 3 i § 78 indføres en regel, der indholdsmæssigt svarer til art. 52 (3), andet punktum i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF.

Med den foreslåede bestemmelse får erhvervs- og vækstministeren adgang til at forbyde eller begrænse betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler. I medfør heraf kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler for forretningers opkrævning af gebyr for alle typer af betalingsinstrumenter.

Et eventuelt forbud mod eller begrænsning af betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler skal ifølge direktivet ske under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

Forslaget indebærer endvidere, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse efter § 80, stk. 10, udvides, således at erhvervs- og vækstministeren kan udstede en bekendtgørelse, som undtager visse typer af betalingsinstrumenter fra betalingstjenestelovens § 80. I medfør heraf ændres den bekendtgørelse, der trådte i kraft den 1. oktober 2011, så bekendtgørelsen fremadrettet forbyder betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for debettransaktioner, men tillader betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for kredittransaktioner, uanset om der anvendes et betalingsinstrument med eller uden chip, herunder et internationalt betalingsinstrument. Således skabes der ens regler for danske borgere og borgere fra andre EU-lande. Ændringen af bekendtgørelsen vil træde i kraft samtidig med dette lovfor-slag.

Når erhvervs- og vækstministeren både kan forbyde og begrænse retten til at overvælte, kan loven på en hurtig og smidig måde tage højde for fremkomsten af nye betalingsinstrumenter. Et eksempel herpå er kontaktløse betalingsin-

strumenter. Sådanne betalingsinstrumenter skal ikke, som de fleste betalingsinstrumenter i dag, indsættes i eller føres igennem en betalingskortterminal. Disse og andre betalings-typer, så som mobilbetalinger, er i kraftig udvikling. Derfor kan der blive behov for løbende at kunne ændre reglerne for retten til at overvælte gebyr på betaler, herunder at gennemføre en begrænset ret til overvæltning. Eventuelle ændringer af reglerne skal ske under hensyntagen til at øge konkurren-cen og fremme brugen af effektive betalingsmidler.

2.4. Nye regler for oplysning om gebyrer

2.4.1. Gældende ret

I dag følger det af § 83, stk. 1, at en betalingsmodtager, der opkræver gebyrer eller tilbyder rabat for brug af et be-stemt betalingsinstrument, skal oplyse betaler om dette, før betalingstransaktionen iværksættes.

Af § 83, stk. 2, følger det, at en udbyder eller en anden, der vælger at opkræve gebyrer eller tilbyde en rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaler om dette, inden betalingstransaktionen iværksættes.

2.4.2. Erhvervs- og vækstministeriets overvejelser

De gældende bestemmelser kan have den konsekvens, at der kan opstå situationer, hvor en betaler har forbrugt godet eller serviceydelsen, før betalingstransaktionen gennemføres og dermed før det tidspunkt, hvor betaleren oplyses om, hvilke gebyrer der er forbundet med betalingen, f.eks. i for-bindelse med et restaurationsbesøg eller hotelophold.

2.4.3. Forslagets indhold

Med henblik på at sikre, at betaler informeres om, at der opkræves et gebyr eller en rabat så tidligt, at betaler kan foretage et reelt valg eller fravalg, foreslås det, at § 83, stk. 1, ændres, så betalingsmodtageren, der opkræver gebyr for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaler om gebyret eller rabatten ”forud for en aftales indgåelse” frem for ”før betalingstransaktionen iværksættes”. Det for-slås ligeledes, at § 83, stk. 2, ændres, således at udbyderen eller en anden, der opkræver gebyr for brugen af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaler herom ”forud for en aftales indgåelse” i stedet for ”forinden betalingstransaktio-nen iværksættes”.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner

Ingen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget muliggør, at udbydere fremover kan opkræ-ve gebyr af betalingsmodtager, når der anvendes et beta-lingsinstrument uden chip. Dette kan i princippet give anled-ning til en økonomisk gevinst for udbyderne, hvis de frem-over vælger at opkræve et gebyr af betalingsmodtagere for at modtage betalingsinstrumenter uden chip. De økonomiske fordele vurderes dog at være begrænsede.

Ændringerne i lovforslaget foretages, da de danske gebyrregler, i følge Kommissionen, er i strid med EU-retten. På den baggrund er ændringerne ikke i strid med regelstoppet.

5. De administrative konsekvenser for borgerne

Ingen.

6. De miljømæssige konsekvenser

Ingen.

7. Forholdet til EU-retten

Ændringen vil bringe de danske gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter i overensstemmelse med EU-retten.

8. Hørte myndigheder og organisationer

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring (AES), Arbejdsmarkedets Tillægspension (ATP), Arbejdsskadestyrelsen, Børsmæglerforeningen, Danish Venture Capital and Private Equity Association, Danmarks Nationalbank, Danmarks Rederiforening, Danmarks Skibskredit A/S, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Forening for International Motorkøretøjsforsikring (DFIM), Dansk Industri, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Metal, Dansk Pantebrevsforening, Danske Advokater, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Regioner, Datatilsynet, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den danske Fondsmæglerforening, Disciplinærnævnet for Statsautoriserede Revisorer, FDIH – Foreningen for Distance- og

Internethandel, Finansforbundet, Finanshuset i Fredensborg A/S, Finansiell Stabilitet A/S, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finans og Leasing, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Foreningen af Forretningsførere for Udenlandske Forsikringsselskaber, Foreningen af Interne Revisorer, Foreningen af J.A.K. Pengeinstitutter, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, FOREX, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Frivilligrådet, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Garantifonden for indskydere og investorer, Garban-Intercapital Scandinavia, GXG Markets A/S, Håndværksrådet, Indsamlingsorganisationernes Brancheorganisation (ISOBRO), InvesteringsForeningsRådet, ISACA Denmark Chapter, IT-branchen, KommuneKredit, Kommunernes Landsforening, Kuratorforeningen, KøbmandStandens OplysningsBureau, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen af forsvarsadvokater, Landsorganisationen i Danmark (LO), Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond (LD), NASDAQ OMX Copenhagen A/S, Nets, Parcelhusejernes Landsforening, PostDanmarks Juridiske afdeling, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rederiforeningen af 1895, Regionale Bankers Forening, Regnskabsrådet, Revifora, Revisorkommissionen, Revisortilsynet, Rigsrevisionen, Sammenslutningen Danske Andelskasser, Statsadvokaten for Særlig Økonomisk Kriminalitet, Skibs- og Bådebyggeriets Arbejdsgiverforening, Telekommunikationsindustrien i Danmark, VP Securities A/S, Western Union, Færøernes Hjemmestyre via Rigsombudsmanden på Færøerne, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grønland.

9. Sammenfattende skema

| | Positive konsekvenser/mindre udgifter | Negative konsekvenser/merudgifter |
|---|---|-----------------------------------|
| Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommune og regioner | Ingen | Ingen |
| Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. | Lovforslaget muliggør, at udbydere fremover kan opkræve gebyr af betalingsmodtager, når der anvendes et betalingsinstrument uden chip. Dette kan give anledning til en økonomisk gevinst for udbyderne, hvis de fremover vælger at opkræve et gebyr af betalingsmodtagere for at modtage betalingsinstrumenter uden chip. De økonomiske fordele vurderes dog at være begrænsede. Ændringerne i lovforslaget foretages, da de danske gebyrregler, i følge Kommissionen, er i strid med EU retten. På den baggrund er ændringerne ikke i strid med regelstoppet. | Ingen |
| Administrative konsekvenser for borgerne | Ingen | Ingen |
| Miljømæssige konsekvenser | Ingen | Ingen |

| | |
|-------------------------|---|
| Forholdet til EU-retten | Ændringen vil bringe de danske gebyrregler og regler for overvæltning ved brug af betalingsinstrumenter i overensstemmelse med EU-retten. |
|-------------------------|---|

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 24)

Det foreslås, at henvisningen til § 90, stk. 1, nr. 1, i § 24 i lov om betalingstjenester og elektroniske penge ændres til § 88, stk. 1, nr. 1. Med den foreslåede ændring berigtiges henvisningen, idet den nuværende henvisning til § 90, stk. 1, nr. 1, skyldes en fejl. Der er alene tale om en korrekturændring.

Til nr. 2 (§ 78, stk. 2)

Som følge af at lovens § 80, stk. 6, ophæves, skal henvisningen til stk. 80, stk. 6, i lovens § 78, *stk. 2*, slettes.

Til nr. 3 (ny § 78, stk. 3)

Efter art. 52 (3), første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, må udbydere af betalingstjenester ikke hindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr hos betaler for brug af det pågældende betalingsinstrument eller at tilbyde den pågældende en rabat.

I overensstemmelse hermed er det i dag efter § 78, stk. 2, forbudt for udbyder at hindre betalingsmodtager i at opkræve gebyr hos betaler for brug af et betalingsinstrument eller at tilbyde betaler en rabat, når et betalingsinstrument benyttes. Reglen tillader således generelt betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler ved brug af et betalingsinstrument.

Det foreslås, at der i § 78, som nyt stk. 3, indføres en regel, der indholdsmæssigt svarer til art. 52 (3), andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF. Med den foreslåede bestemmelse får erhvervs- og vækstministeren adgang til at forbyde eller begrænse betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler. Et eventuelt forbud mod eller begrænsning af betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler skal ifølge direktivet ske under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

Den foreslåede ordning gennemføres ved, at erhvervs- og vækstministeren i en bekendtgørelse fastsætter regler, der undtager debettransaktioner foretaget med et betalingsinstrument i den fysiske handel fra § 78, stk. 2. En sådan undtagelse vil omfatte alle debettransaktioner foretaget med et betalingsinstrument. På denne måde sikres det, at danske og udenlandske betaleres brug af betalingsinstrumenter bliver omfattet af de samme regler, samtidig med at brugen af effektive betalingsinstrumenter tilskyndes, idet debettransaktioner generelt er billigere end kredittransaktioner. Derudover

forventes det, at konkurrencen øges mellem betalingsinstrumenter, idet det bl.a. fremstår mere klart for forbrugerne hvilke omkostninger, der er forbundet med de forskellige kreditkort.

Betalingskortmarkederne er dynamiske markeder, der hele tiden teknologisk udvikler nye betalingsinstrumenter og nye betalingstjenester. Eksempelvis er brugen af kontaktløse betalingsinstrumenter i fremgang, og specielt betaling med mobiltelefoner er i kraftig udvikling. Det kan derfor ikke udelukkes, at der kan blive behov for løbende at ændre reglerne for retten til at overvælte gebyr på betaler, herunder at gennemføre en begrænset ret til overvæltning. Med den foreslåede bemyndigelse kan loven på en hurtig og smidig måde tage højde for fremkomsten af nye betalingsinstrumenter, så reglerne ikke kommer til at hæmme udviklingen af nye betalingsinstrumenter.

Til nr. 4 (§ 80, stk. 1)

Som følge af at lovens § 80, stk. 4, ophæves, skal henvisningen til stk. 4 i lovens § 80, *stk. 1*, slettes.

Til nr. 5 (§ 80, stk. 4)

Det foreslås, at § 80, *stk. 4*, ophæves. Bestemmelsen indeholder et forbud mod, at udbydere af betalingstjenester opkræver gebyr hos betalingsmodtager, når der anvendes et betalingsinstrument uden chip. Bestemmelsen medfører i dag, at udbyder ikke kan opkræve gebyr af betalingsmodtager, når betaler anvender disse betalingsinstrumenter. En stor del af detailhandlens betalingskort uden chip, f.eks. benzinkort, centerkort og bydelskort, er i dag omfattet af denne bestemmelse.

Bestemmelsen kan i praksis indebære forskelsbehandling mellem betalere med dansk og udenlandsk udstedte betalingsinstrumenter. Den foreslåede ophævelse af § 80, *stk. 4*, skal således bringe de danske regler for fastsættelse og overvæltning af gebyrer for brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel i overensstemmelse med EU-retten.

Ved at ophæve bestemmelsen bliver betalingsinstrumenter uden chip omfattet af lovens § 80, stk. 1. Det indebærer, at det fremover bliver tilladt for udbyder at opkræve gebyr af betalingsmodtager for transaktioner, der gennemføres ved brug af et betalingsinstrument uden chip. Det følger af § 80, stk. 1, at udbyder kan fastsætte gebyret, så det dækker omkostningerne ved driften af et betalingssystem. Det følger endvidere af § 80, stk. 1, at gebyret skal fastsættes i overensstemmelse med reglerne i § 79. Disse regler indebærer, at gebyret ikke må fastsættes således, at det fører til urimelige priser eller avancer. Herved forstås priser og avancer, der er højere, end hvad der ville være tilfældet under virksom konkurrence.

Ændringen medfører, at der fremover gælder ens regler for udbyders opkrævning af gebyr over for betalingsmodtager i relation til dansk udstedte betalingsinstrumenter uden

chip og dansk og udenlandsk udstedte internationale betalingsinstrumenter.

Til nr. 6 (§ 80, stk. 6)

Efter art. 52 (3), andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF, kan medlemsstaterne imidlertid beslutte at forbyde eller begrænse retten til opkrævning af gebyr under hensyntagen til behovet for at øge konkurrencen og fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter.

I overensstemmelse hermed forbyder den gældende § 80, stk. 6, betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for en betalingstransaktion i den fysiske handel, når betaler anvender et betalingsinstrument.

Det foreslås, at den såkaldte splitmodel, der forbyder betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for en debettransaktion ved anvendelse af et betalingsinstrument i den fysiske handel, og samtidig tillader betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for en kredittransaktion ved anvendelse af et betalingsinstrument i den fysiske handel, indføres for betalingskort uden chip. Splitmodellen gælder allerede for transaktioner med internationale betalingsinstrumenter.

Med den foreslåede ordning ligestilles alle debettransaktioner henholdsvis kredittransaktioner, uanset hvor betalingsinstrumentet er udstedt. Dermed vil alle borgere, der gennemfører en debettransaktion med et betalingsinstrument i den fysiske handel, blive behandlet ens. Endvidere vil alle borgere, der gennemfører en kredittransaktion med et betalingsinstrument i den fysiske handel, blive behandlet ens.

Ordningen foreslås indført ved, at § 80, stk. 6, ophæves. Dermed fjernes det generelle forbud mod, at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos betaler, når denne anvender et betalingsinstrument i den fysiske handel. Ophævelsen af § 80, stk. 6, skal ses i sammenhæng med forslaget nr. 3, hvorved der gives erhvervs- og vækstministeren bemyndigelse til at forbyde eller begrænse betalingsmodtagers ret til at opkræve gebyr hos betaler. Det er et led i den samlede ændring af gebyrreglerne, at erhvervs- og vækstministeren med hjemmel heri skal fastsætte regler, der forbyder betalingsmodtager at opkræve gebyr hos betaler for en debettransaktion, når betaler anvender et betalingsinstrument i den fysiske handel.

Som følge af at bestemmelserne i § 80, stk. 4 og 6, ophæves, bliver bestemmelserne i de eksisterende § 80, stk. 7-10, fremover ændret til § 80, stk. 5-8.

Til nr. 7 (§ 80, stk. 7)

Det foreslås, at § 80, stk. 7, ændres, så bestemmelsen kommer til at gælde i både fysisk og ikke-fysisk handel. Efter den gældende § 80, stk. 7, må betalingsmodtager ikke opkræve gebyr hos betaler, der er større end det gebyr, som betalingsmodtager selv betaler til udbyder for betalingstransaktioner i den ikke-fysiske handel. En tilsvarende be-

stemmelse er gældende for betalingstransaktioner med internationale betalingsinstrumenter i den fysiske handel i medfør af bekendtgørelsen om gebyrer ved brug af internationale betalingsinstrumenter.

Betalingsmodtager kan overvælte den betaling til sin udbyder, der vedrører driften af et betalingssystem. Det indebærer, at betalingsmodtager kun kan overvælte betalingen for selve gennemførelsen af betalingstransaktionen men derimod ikke eventuelle rentetillæg, betaling for hurtigere afregning eller lignende ydelser, som ikke vedrører driften af et betalingssystem.

Ændringerne af gebyrreglerne for brug af betalingsinstrumenter i den fysiske handel vil i langt højere grad end tidligere gøre det muligt for betalingsmodtager at opkræve gebyr af betaler, der benytter betalingsinstrumenter i den fysiske handel. Som følge heraf og af hensyn til at skabe mere enkle regler findes det hensigtsmæssigt, at der fremover fastsættes én regel om størrelsen af gebyrer i lov om betalingstjenester og elektroniske penge, som skal gælde for såvel fysisk som ikke-fysisk handel.

Samtidig bliver § 80, stk. 7, til § 80, stk. 5, som følge af at de nugældende bestemmelser i § 80, stk. 4, og § 80, stk. 6, ophæves.

Til nr. 8 (§ 80, stk. 9)

Som følge af at bestemmelserne i § 80, stk. 4 og 6, ophæves, bliver bestemmelserne i de eksisterende § 80, stk. 7-10, fremover ændret til § 80, stk. 5-8. Derfor skal henvisningen i § 80, stk. 9, ændres fra stk. 8, til stk. 6.

Til nr. 9 (§ 80, stk. 10)

I dag følger det af § 80, stk. 10, at erhvervs- og vækstministeren kan undtage internationale betalingsinstrumenter fra § 80, samt fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter.

Den daværende økonomi- og erhvervsminister har benyttet denne bemyndigelse til at undtage internationale betalingsinstrumenter fra § 80, stk. 2, (abonnementsordningen), § 80, stk. 4, (forbud mod at udbyder kan opkræve gebyr af betalingsmodtager for at modtage betalingsinstrumenter uden chip), samt § 80, stk. 6, (forbud mod at betalingsmodtager kan opkræve gebyr hos betaler, der benytter betalingsinstrumenter i den fysiske handel).

Uanset lovændringen vil der være behov for, at erhvervs- og vækstministeren har mulighed for at undtage ikke blot internationale betalingsinstrumenter, men også andre typer af betalingsinstrumenter fra § 80, herunder fra abonnementsordningen i § 80, stk. 2. Baggrunden er, at der kan vise sig at være et behov for at udstede supplerende regler for betalingsinstrumenter, der i dag er ukendte, med henblik på at fremme brugen af effektive betalingsinstrumenter. Markedet for betaling med betalingsinstrumenter er fortsat i kraftig udvikling, og nye og mere avancerede betalingsinstrumenter kan fremkomme. Derfor foreslås det, at bestemmelsen i § 80, stk. 10, ændres, således at erhvervs- og vækstministeren

fremover skal kunne bestemme, at § 80 ikke finder anvendelse på visse typer af betalingsinstrumenter. Samtidig skal erhvervs- og vækstministeren fortsat kunne fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter.

Til nr. 10 (§ 83, stk. 1)

Det foreslås, at § 83, *stk. 1*, ændres, så en betalingsmodtager, der opkræver gebyrer eller tilbyder rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse herom ”forud for en aftales indgåelse”, i stedet for ”før betalingstransaktionen iværksættes”. Herved undgås en situation, hvor en betaler har forbrugt godet eller serviceydelsen, før betalingstransaktionen gennemføres og dermed før det tidspunkt, hvor betaler oplyses om, hvilke gebyrer der er forbundet med betalingen, f.eks. i forbindelse med et restaurationsbesøg eller hotelophold.

Det gælder fortsat, at oplysningerne om, at der opkræves gebyr eller ydes rabat, skal gives på en tydelig måde, dvs. ved enten mærkning, skiltning eller på anden tydelig måde. Der skal ligeledes gives oplysninger om størrelsen af gebyrer og rabatter. Eksempelvis kan det fremgå af et menukort, hvor meget en restaurant opkræver i gebyrer for forskellige betalingsinstrumenter.

Til nr. 11 (§ 83, stk. 2)

Det foreslås, at § 83, *stk. 2*, ændres, så en udbyder eller en anden, der opkræver gebyrer eller tilbyder en rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse herom ”forud for en aftales indgåelse” i stedet for ”inden betalingstransaktionen iværksættes”, jf. bemærkningerne under nr. 10.

Til nr. 12 (§ 92)

Ved implementeringen med lov nr. 1553 af 21. december 2010 af reglerne om elektroniske penge i lov om betalings-tjenester blev kapitel 3 a, hvori reglerne om udstedere af

elektroniske penge blev indsat, ved en fejl ikke omfattet af § 354 i lov om finansiel virksomhed, som vedrører Finanstilsynets tavshedspligt. Med forslaget til § 92 vil § 354 i lov om finansiel virksomhed finde anvendelse på sager omfattet af kapitel 3 a, således at Finanstilsynets tilsyn med disse virksomheder er omfattet af de samme tavshedspligtsregler, som gælder for Finanstilsynet på andre områder vedrørende tilsynsvirksomhed. Således vil de fortrolige oplysninger Finanstilsynet bliver bekendt med i forbindelse med tilsynet med udstedere af elektroniske penge også være omfattet af tavshedspligten i § 354 i lov om finansiel virksomhed.

Til nr. 13 (§ 106, stk. 2)

I § 106, *stk. 2*, henvises bl.a. til reglerne i § 80, *stk. 2-4*. Som følge af § 80, *stk. 4*, ophæves, skal henvisningen i § 106, *stk. 2*, ændres fra § 80, *stk. 2-4*, til § 80, *stk. 2 og 3*.

Til nr. 14 (§ 107, stk. 2)

I § 107, *stk. 2*, henvises bl.a. til reglerne i § 80, *stk. 2 og 4-7*. Som følge af at § 80, *stk. 4*, ophæves og som følge af at § 80, *stk. 6*, ophæves, ændres styknummereringen i § 80. Derfor skal henvisningen i § 107, *stk. 2*, ændres fra § 80, *stk. 2 og 4-7*, til § 80, *stk. 2, 4 og 5*.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2012.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale afgrænsning. Det foreslås, at lovens § 1 som udgangspunkt ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Ændringen vil ved kongelig anordning kunne sættes helt eller delvist i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lovgivning

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om betalingstjenester og elektroniske penge, jf. lovbekendtgørelse nr. 365 af 26. april 2011, foretages følgende ændringer:

§ 24.

Finanstilsynet registrerer agenten i henhold til § 90, stk. 1, nr. 1, hvis de forelagte oplysninger efter Finanstilsynets opfattelse er fyldestgørende. Er dette ikke tilfældet, kan Finanstilsynet afvise at registrere agenten. Betalingsinstituttet kan herefter ikke anvende den pågældende agent i forbindelse med udbud af betalingstjenester.

§ 78. ---

Stk. 3. Udbyderen må ikke hindre betalingsmodtager i at opkræve et gebyr hos betaler for brugen af det pågældende betalingsinstrument eller tilbyde betaleren en rabat, jf. dog § 80, stk. 6.

§ 80.

Udbyder kan pålægge betalingsmodtager omkostningerne ved driften af et betalingssystem, hvor transaktionerne gennemføres ved brug af et betalingsinstrument, jf. § 6, nr. 9, jf. dog stk. 4. Omkostningerne fastsættes efter § 79, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2-3 ---

Stk. 4. Der kan ikke pålægges betalingsmodtager betaling, når brugen af betalingsinstrumentet sker i den fysiske handel og der anvendes et betalingsinstrument uden chip.

Stk. 5 ---

Stk. 6. Uanset § 78, stk. 2, må betalingsmodtager ikke opkræve gebyr hos betaler for en betalingstransaktion i den fysiske handel, når betaler

1. I § 24 ændres »§ 90, stk. 1, nr. 1« til: »§ 88, stk. 1, nr. 1«.

2. I § 78, *stk. 2*, udgår », jf. dog § 80, stk. 6«.

3. I § 78 indsættes som nyt *stk. 3*:

»Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om forbud mod eller begrænsning af retten til at opkræve gebyr.«

4. I § 80, *stk. 1*, udgår », jf. dog stk. 4«.

5. § 80, *stk. 4*, ophæves.

Stk. 5-10 bliver herefter til stk. 4-9.

6. § 80, *stk. 6*, der bliver til stk. 5, ophæves.

Stk. 7-10, som bliver til stk. 6-9, bliver herefter til stk. 5-8.

anvender et betalingsinstrument som defineret i § 6, nr. 9.

Stk. 7. Opkræver betalingsmodtager gebyr hos betaler for anvendelse af et betalingsinstrument i den ikkefysiske handel, må gebyrets størrelse ikke overstige betalingsmodtagers gebyr for betalingstransaktionen til betalingsmodtagers udbyder.

Stk. 8 ---

Stk. 9. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke særlige ordninger der vil kunne indgås aftale om i henhold til stk. 8.

Stk. 10. Økonomi- og erhvervsministeren kan bestemme, at denne paragraf ikke finder anvendelse på internationale betalingsinstrumenter. Økonomi- og erhvervsministeren kan samtidig fastsætte supplerende regler for sådanne betalingsinstrumenter.

§ 83.

En betalingsmodtager, der opkræver gebyrer eller tilbyder rabat for brug af et bestemt betalingsinstrument, skal oplyse betaleren herom, før betalingstransaktionen iværksættes.

Stk. 2. En udbyder eller en anden, der opkræver gebyr for brugen af et betalingsinstrument, skal underrette betaleren her om, inden betalingstransaktionen iværksættes.

§ 92.

§§ 354 og 356 i lov om finansiel virksomhed om Finanstilsynets tavshedspligt, om forbuddet mod, at Finanstilsynets medarbejdere har anden beskæftigelse eller deltager i spekulationsforretninger, og om Finanstilsynets direktørs engagementer eller sikkerhedsstillelser finder med de nødvendige tilpasninger anvendelse på denne lov. § 354 i lov om finansiel virksomhed finder dog kun anvendelse på oplysninger i sager omfattet af kapitel 2 og 3.

§ 106. ---

7. I § 80, *stk. 7*, der bliver stk. 5, udgår »i den ikkefysiske handel«.

8. I § 80, *stk. 9*, der bliver stk. 7, ændres »stk. 8« til: »stk. 6«.

9. I § 80, *stk. 10*, der bliver stk. 8, ændres »internationale« til: »visse typer af«.

10. I § 83, *stk. 1*, ændres »før betalingstransaktionen iværksættes« til: »forud for en aftales indgåelse«.

11. I § 83, *stk. 2*, ændres »inden betalingstransaktionen iværksættes« til: »forud for en aftales indgåelse«.

12. I § 92 ændres: »kapitel 2 og 3« til »kapitel 2, 3 og 3 a«.

13. I § 106, *stk. 2*, ændres »§ 80, stk. 2-4« til: »§ 80, stk. 2 og 3«.

Stk. 2. § 62 og § 80, stk. 2-4, gælder dog ikke for forudbetalte betalingsurrogater, jf. § 102, stk. 2. § 62 gælder dog for forudbetalte betalingsurrogater, hvis betalingsurrogatets værdi kan overstige 3.000 kr., eller hvis der er mulighed for en automatisk genopladning af betalingsurrogatet for brugers regning.

§ 107. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 18, stk. 3, § 21, stk. 2, nr. 1 og 2, § 23, stk. 1, § 24, 3. pkt., § 25, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 26, § 27, 1. pkt., § 28, stk. 1, 1. og 2. pkt., § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 32, stk. 1, stk. 3, 2. pkt., og stk. 4, § 39 h, § 39 k, stk. 1, 3 og 4, § 39 m, § 40, stk. 1, § 42, stk. 1, § 43, § 44, stk. 1 og 2, §§ 45-47, § 48, stk. 1, § 49, § 51, stk. 3, § 52, stk. 1, § 53, stk. 1 og 3, § 54, stk. 1, §§ 55 og 56, § 60, stk. 2, § 72, stk. 1, § 78, stk. 2, § 80, stk. 2 og 4-7, §§ 81-83, § 85, stk. 2-4, og § 105 samt artikel 3, stk. 1, artikel 4, stk. 1, 3 og 4, artikel 6 og 7 samt artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 924/2009 om grænseoverskridende betalinger i Unionen og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2560/2001 straffes med bøde.

14. I § 107, *stk. 2*, ændres »§ 80, stk. 2 og 4-7« til: »§ 80, stk. 2, 4 og 5«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. januar 2012.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne og Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.